

Blaðtekarnar Óli Petersen:

Føroyskir politikarar so keðiligir

Stórur missur tá Pauli Ellefsen fór

-Tað hevði verið meira hugaligt at arbeitt sum blaðtekarni, um føroysku politikararnir ikki vóru so keðiligir, men heldur meira stuttligir, livandi og ymskir. Tað var stórur missur, at Pauli Ellefsen fór sigur blaðtekarnar Óli Petersen. Tá var meiri rammarsjangur á tí politiska leikvøllinum, nakað sum hevur nógv at siga fyri ein blaðtekarna. Hann visir annars á, at hann hvørki hevur tummastokk, liturmál ella sold at halda seg til, tá hann teknar. -Eg brúki mítt egna instinkt, vit og skil.

Eitt av teimum fólkunum, sum á sín serstaka hátt eru við til at mynda hesa ólav-søkuna, er blaðtekarnar Óli Petersen. Tað er Tíðindablaðið Sosialurin, sum hevur tikið stig til at sýna fram allar tær mongu skemtitekningar, ið hava verið á baksíðuni á Sosialinum síðani seinastu ólav-søku. Tær eru umleið 200 í tali og rúgva nógv upp í teirri lítlu smíðuni í Lítuvík.

Óli í Rom

Framsýningin læt upp í gjár, men tá kundi blaðtekarnar ikki vera hjástaðdur, tí hann er staðdur í Rom, har hann m.a. leitar sær nýggja inspiratión sum listarmaður og blaðtekarni.

Vit tosaðu við Óla, áðrenn hann fór til Italia. Hann sigur, at hann ætlar sær at vitja Piazza Navona, staðið, har allir karrikaturnar arbeida. Her kanst tú verða teknaður fyri lítlan pening.

-Nú havi eg teknað so mong onnur. Hesaferð ætli eg mær at finna ein góðan karrikaturnarknara og lata hann tekna meg. Hesaferð skal eg vera offuríð. So fáa vit at siggja, hvat úrslitið verður.

Óli Petersen hevur fyrr vitjað í Italia. Honum dámar væl alt hetta søguliga, men eisini hetta við at fáa onkra nýggja

inspiratión sum listarmaður dregur tann vegin.

-Tað eru mong listarfólk, sum leita til Rom. Hetta eru oftani fólk, sum fáa sær listarlaga útbúgving.

Ongantið útlærdur

-Nú hevur tú teknað alt títt lív. Kennir tú teg ikki útlærdan?

-Eg kenni meg ikki útlærdan og komi ongantið at gera tað. A slíkari ferð sum hesari, vóni eg, verður ein uppladaður, fær pussað brillurnar og fær kanska nøkur góð innskot. Men tað at eg havi valt at brúka summarfrítíðina í Rom hevur serliga við mín áhuga fyri tí søguliga at gera.

Eitt handverk

Nú blaðtekning í Føroyum er rættiliga nýggj spurdu vit Óli um hann metir blaðtekningar sum eitt listarligt arbeiði!

-Tað er ikki so avgerandi hvønn status ein hevur. Annars hava tað ikki verið so nógv av blaðteknum í Føroyum. Sjálvur meti eg blaðtekningar sum eitt handverk, men sum krevur ein listarligan hugsunnarhát. Eitt heppið hugskot er annars tann órókkliga treytin fyri at gera eina góða blaðtekning.

Óli sigur, at blaðtekning í mongum førum er eitt 24 tímars arbeiði, tí tað melur runt í høvðinum á tær alla tíðina.

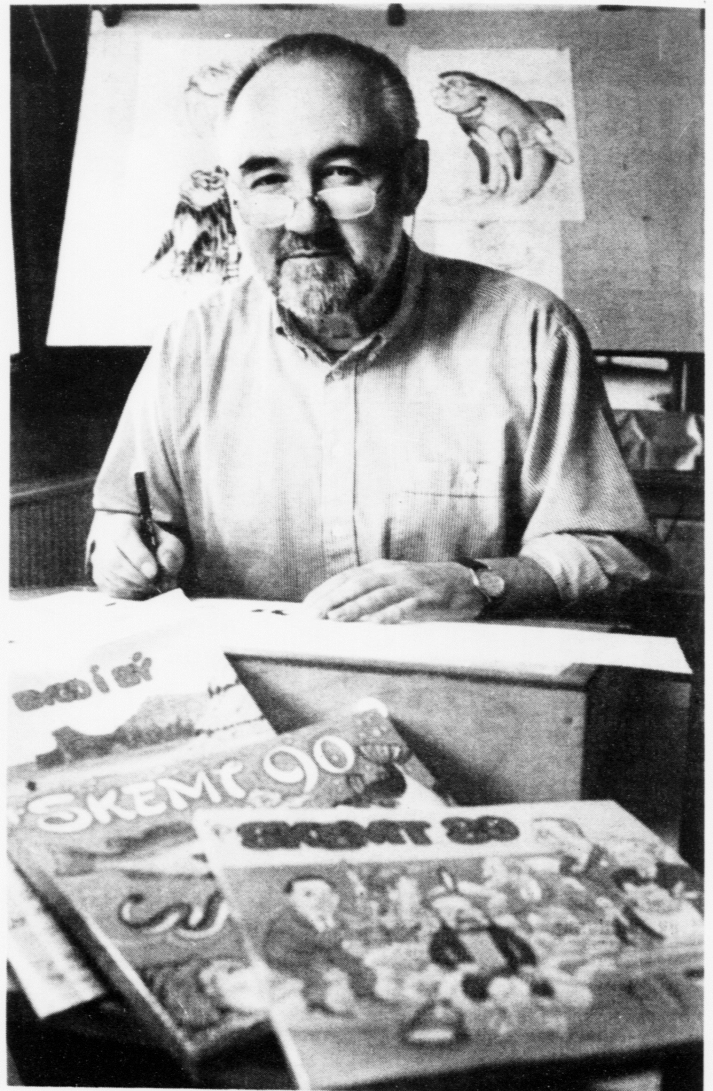
Blaðtekarni hjá Sosialinum í 3 ár

Óli Petersen er føddur í Klaksvík og býr í dag á Skála. Hann arbeiddi í mong ár á Skála Skipasmiðju men gavst fyrri nøkrum árum síðani og fór at tekna burturav. Hann hevur saman við øðrum lagt stórt arbeiði í skemtiritið Rukkulækkan, sum nú er søga. Men hann tekst eisini nógv við at gera tekningar til ymsar bækur, sum koma út, umframt at hann fyrri trimum árum síðani varð fast knýttur at Tíðindablaðnum Sosialinum sum blaðtekarni.

Óli Petersen fekk nøkur ár herfyri bókavirðislon frá Tórshavnar Byráð fyri tekningar, sum hann hevði gjørt í sambandi við bókaútgávu.

Vit spurdu Óla, hvat hann hevur at viðmerkja um tíðina hann hevur teknað fyrri eitt blað burturav nærum hvønn dag!

-Mær hevur dámt hetta sera væl. Tað hevur verið spennandi og áhugavert. Men tað er greitt, teknar tú fimm ferðir um vikuna, kanst tú ikki hava eitt plettskot hvørja ferð. Tað

er tann órókkliga fortreytin ein setir sær sjálvum. Ein fær ein breiðari og "snifundigan" sjónarring og ein sær mangt frá øðrum óvanligum síðum.

Fólk ringja í heilum

Óli greiðir frá, at síðani hann fór at tekna fyrri Sosialin verður hann javnan ringdur upp av fólki, sum hava okkurt hugskotið til hansara. Hetta eri eg sera fegin um. Sjálvt um eg ikki brúki tæ beinanvegin, so liggur altíð okkurt eftir at hugsa um og sum eg so kann brúka í komandi tekningum.

-Hvar setir tú markið, tá tú teknar?

-Tað er ringt at siga. Eg kenni meg sum ein part av tí lítla samfelagnum, har ein kennir á sær, hvussu langt ein kann fara. Eg veit væl, at ein oftani er á kantinum og kanska fer ov langt. Men tað má ein so liva við. Men eg kann siga

Myndir Kalmar Orð Jan

somikið, at eg havi ongan tummastokk, einki liturmál og einki sold at halda meg til, tá eg tekni.

Instinkt

-Eg brúki mítt egna instinkt í hvørjum einstøkum føri. Skal tú alla tíðina huga um, hvar markið er fyri, hvat tú kanst loyva tær at tekna, so er lítið annað enn at gevast alt fyrri eitt. Tú mást ikki hugsa um tað, men stóla uppá títt egna instinkt. Onkur vil halda tú fer ov langt, onkur ov stutt. Tú krevur tú at ganga út frá tær sjálvum.

-Annars er ringt at tosa um, hvar markið er fyri, hvat tú kanst loyva tær at tekna. Eg vendi mær til lesaran og ikki til ein ávísan persón. Ein kann siga, at eg vendi mær til eitt

Tekningarnar hjá Óla Petersen í Sosialinum feru givnar út í bók og fenvnr tað longu um triggjar bókur, Stavnur og Snar og Skemt 89 og Skemt 90.

slag av Palleba-publikum.

Óli sigur, at tað altíð vil vera onkur, sum er ónógdur við tekningarnar, men hetta hevur havt lítið uppá seg.

-Eg havi fyrri tað mesta teknað politikararnar, og eg haldi, at tær sum heild hava tikið tað gott, sjálvt um eg ikki altíð havi verið so mjúkur við teir. Men frá politikarum havi eg so onga skuluna fingið fyri at hava teknað teir.

Nýtt skriftmál

Óli sigur víðari, at ætlan hansara er ongantið at gera gjøldur burtur úr útsjóndini hjá fólki. -Men ístaðin fyrri at skriva navnini á einum persóni, so má eg identifisera hann uppá onkran annan máta.

-Eg má sleppa at siga lesarunum, at hetta er